

[Elsie-Merete Ross.]

indtil 21 års alderen, at ingen af deres kunder anmelder dem til straf efter § 230. Det er for farligt for kunderne.

Til gengæld mener jeg, at man ved § 225, stk. 4, har givet trækkerdrengene et middel i hænde, som de nok skal forstå at slå mønt af. Mange af dem er hårdkogte og uden skrupler. Denne nye bestemmelse bliver et udmærket middel for dem til langt kraftigere og grovere pengeafpresninger, end vi hidtil har været vidne til. Den beskyttelse, som nogle unge op til 21 år muligvis vil opnå gennem den nye paragraf, står, så vidt jeg kan se, ikke i noget rimeligt forhold til den udnyttelse til pengeafpresning, som andre vil benytte den til. Man kriminaliserer en gruppe medborgere, som har en fra den gængse norm afvigende kønsindstilling, men som ikke er kriminelle i gængs forstand. Man giver de dårligste unge et våben i hænde, som letter dem vejen ind på en kriminel løbebane. Jeg må advare mod at tage dette middel i anvendelse, og jeg opfordrer til at stemme for det ændringsforslag, der går ud på, at § 225, stk. 4, skal bortfalde.

Jeg ville gerne have lov til at stille et spørgsmål angående den undersøgelse, som Jersild har foretaget. Jeg ser i Information i dag, at han har undersøgt 2 grupper. Han satte sig for at undersøge, hvor stor en del af de mandlige homoseksuelle prostituerede, der senere kom i konflikt med loven. Han fulgte en gruppe gennem 5 år, og til sammenligning tog han en gruppe ikke-prostituerede. Det viste sig da, som det tidligere her i dag under forhandlingerne er blevet oplyst, at der efter 5 års forløb var 60 pct. af de prostituerede, der var blevet straffet i mellemtiden med fængsel eller anstaltanbringelse, medens tallet for de ikke-prostituerede kun var 15 pct. Men jeg vil gerne vide, om flertallet, når man henviser til denne undersøgelse, har været klar over, hvad en nærmere undersøgelse af materialet viste, at af de prostituerede havde de 51 pct., inden de blev prostitueret, begået egentlig kriminalitet — hver fjerde havde været idømt fængsel — medens de unge i kontrolgruppen kun havde været idømt bøder for færdselsforseelser; de var altså ikke egentlig kriminelle. Er det derfor fuldt ud berettiget at

sammenstille disse to grupper og udlede den konklusion, som flertallet har udledt deraf?

Skærpselsen af § 293 er jeg på mit partis vegne gået med til, for at det skal være helt klart, at man fra lovgivningsmagtens side betragter det store antal brugstyper af biler som et meget alvorligt problem. Jeg skal dog ikke nægte, at jeg heller ikke på dette punkt har særlig tiltro til strengere straffes præventive betydning. Langt vigtigere finder jeg de foranstaltninger, der vanskeliggør disse brugstyper, og jeg håber derfor, at så mange medborgere som muligt af egen interesse og af hensyn til de unge vil forsyne deres motorkøretøjer med rateller gearlåse, og at der vil blive indført den bestemmelse, at nyindregistrerede vogne har pligt til at være udstyret med disse låseanordninger.

Jeg kan anbefale at stemme for ændringsforslaget til § 211 i lovforslaget angående rettens pleje.

Herluf Rasmussen: Som det fremgår af den af udvalget afgivne betænkning til forslag til lov om ændringer i borgerlig straffelov og forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje, har der været enighed om på de væsentlige punkter at følge den højtærede justitsminister.

I det høje ting har der i den seneste tid — og ikke med urette — været talt om lovjaskeri, og derfor er det glædeligt med god samvittighed at kunne sige, at arbejdet med disse lovforslag i udvalget — forslagene blev jo fremsat den 1. februar i år — har været gennemført med en saglighed og grundighed, som man kunne ønske sig ville danne skole, og jeg synes også, at man kan se dette på selve betænkningen.

På et meget væsentligt punkt har man desværre ikke kunnet nå frem til enighed i udvalget. Her tænker jeg på den af den højtærede justitsminister foreslåede skærpselse af den gældende straffelovs § 225. Ved første behandling udtalte den højtærede justitsminister i sin replik, at han gav mig ret i, at man måtte stille sig skeptisk over for, om det overhovedet er muligt ad straffelovens vej at nå det mål, man sigter imod. Jeg har stadig denne skepsis i behold, og jeg havde egentlig håbet, at den højtærede justitsministers skepsis havde kon-